

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	20 NOV 1985 ۱۳۶۴ / ۱۱ / ۲۹
No.	۱۲

پرونده‌های شماره ۱۲ و ۱۳
شعبه یک
حکم شماره ۱-۱۲/۱۳-۲۰۰۰

AWARD ON AGREED TERMS
Cases Nos. 12 and 13
Chamber one

پرونده شماره ۱۲

هالبرتین کامینی ،

هالبرتین لیمیتد و ایمکوسرویسز (انگلستان) لیمیتد ،
خواهانها ،

-- و --

جمهوری اسلامی ایران و شرکت ملی نفت ایران ،

خوانندگان ،

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

پرونده شماره ۱۳

اوتیس انجینیرینگ کورپوریشن ،

خواهان ،

-- و --

جمهوری اسلامی ایران و شرکت ملی نفت ایران ،

خوانندگان .

حکم مبتنی بر شرایط مرضی العرفین

در پانزدهم اکتبر ۱۹۸۵ (۲۳ مهرماه ۱۳۶۴) نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران درخواست مشترکی جهت صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین در دیوان ثبت نمود که از یک طرف نمایندگان هالیرتن کامپنی ، هالیرتن- لیمیتد، ایمکو سرویسز (انگلستان) لیمیتد (خواهانهای پرونده شماره ۱۲) و نمایندگان اوتیس انجینیرینگ کورپوریشن (خواهان پرونده شماره ۱۳) و از طرف دیگر نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و شرکت ملی نفت ایران (خوانندگان پرونده های شماره ۱۲ و ۱۳) آنرا امضاء و از دیوان درخواست کرده بودند که موافقتنامه حل و فصل مورخ ۱۳ سپتامبر ۱۹۸۵ (۲۲ شهریورماه ۱۳۶۴) را به عنوان حکم داری ثبت کند. طرفین موافقتنامه حل و فصل همان طرفین پرونده های شماره ۱۲ و ۱۳ هستند با این تفاوت که از جمهوری اسلامی ایران کسی در پرونده های شماره ۱۲ و ۱۳ خوانده می باشد در موافقتنامه به عنوان طرف نام برده نشده است. نسخ درخواست مشترک و موافقتنامه حل و فصل پیوست است.

در بند ۳ ماده یک موافقتنامه حل و فصل در مورد انتقال حقوق، منافع و علائق و مالکیت خواهانها به شرکت ملی نفت چنین قید شده که " خواهانها باید سند رسمی فروش اموال موضوع ترک دعوی که طبق آن کلیه حقوق ، منافع و علائق و مالکیت آن اموال به شرکت ملی نفت ایران منتقل شده باشد را ارائه دهند. "

طی نامه مورخ ۱۰ اکتبر ۱۹۸۵ (۱۸ مهرماه ۱۳۶۴) که در تاریخ ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵ (۱۳ مهرماه ۱۳۶۴) به دیوان واصل گردیده، خواهانها طبق موافقتنامه حل و فصل سند رسمی فروش اموال موضوع ترک دعوی را تسلیم نمودند. در آن نامه قید گردیده که "سند مذکور بطور مانی در دیوان نگهداری و پس از پرداخت مبلغ حل و فصل توافق شده بابت دو ادعای فوق الذکر به شرکت ملی نفت ایران تسلیم شود. "

نسخه ای از نامه مذکور و سند فروش پیوست این حکم است.

به منظور رسیدگی توافق به درخواست (مشترک) و موافقتنامه حل و فصل مربوط به پرونده های شماره ۱۲ و ۱۳، پرونده شماره ۱۳ در ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵ (۶ آبان ماه ۱۳۶۴) از شعبه دو به شعبه یک احاله گردید.

در موافقتنامه حل و فصل تعهدات متقابلی برای طرفین پیش بینی و در درخواست مشترک ذکر شده که تعهدات مزبور "... به منظور حل و فصل کامل و نهائی

ادعاها و ادعاهای متقابل، اختلافات و مناقشات موجود یا قابل طرح در رابطه با یا مندرج در هریک از دادخواستهای شماره ۱۲ و ۱۳ علیه یکدیگر و همچنین کلیه دعاوی علیه جمهوری اسلامی ایران و کلیه اشخاص، سازمانها و مؤسساتی که در دادخواستهای مذکور در فوق به عنوان خواننده نام برده شده اند، می باشد.

در ماده ۳ موافقتنامه حل و فصل پرداخت مبلغ ۸,۷۲۵,۰۰۰ دلار امریکا به خواهانها قید و مضافاً " مقرر گردیده که " مبلغ حل و فصل بعد از تسلیم مدارک لغو و استرداد قرارهای تاءمین دادگاههای آلمان توسط خواهانها به دیوان به آنان پرداخت خواهد شد. "

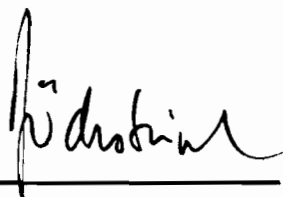
در تاریخ ۳۱ اکتبر ۱۹۸۵ (۹ آبان ماه ۱۳۶۴) تلکسی از نماینده خواهان در پروندههای شماره ۱۲ و ۱۳ به دیوان واصل گردید که طی آن درخواست شده بود که درخواست مشترک و موافقتنامه حل و فصل اصلاح گردد بنحوی که مبلغ حل و فصل به خواهان هالیبرتن کامپنی، پرداخت شود. تلکس مزبور به صورت نامه در تاریخ ۸ نوامبر ۱۹۸۵ (۱۷ آبان ماه ۱۳۶۴) ثبت گردید. در نامه ای که نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران در ۱۸ نوامبر ۱۹۸۵ (۲۷ آبان ماه ۱۳۶۴) به ثبت رساند شرکت ملی نفت ایران موافقت خود را با اصلاحات پیشنهادی خواهانها اعلام کرد. نسخه های تلکس و نامه ها ضمیمه حکم است.

دیوان داوری طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد خود موافقتنامه حل و فصل را می پذیرد .
بر اساس مراتب پیش گفته ،

بدینوسیله موافقتنامه حل و فصل به عنوان حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین که اجرای آن برای طرفین الزام آور است به ثبت می رسد .
در نتیجه خواننده ، شرکت ملی نفت ایران ملزم است که مبلغ هشت میلیون و هفتصد و بیست و پنجهزار دلار -/ ۸,۷۲۵,۰۰۰ دلار) امریکا به خواهان هالیبرتن کامپنی بپردازد. تعهد مزبور با پرداخت از حساب تضمینی مفتوح بموجب بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر ایفاء خواهد شد.

حکم حاضر به ریاست دیوان تسلیم می‌گردد تا بعد از دریافت مدارک قانع کننده حاکی از لغو و استرداد قرارهای تاء مین نزد دادگاههای آلمان ، طبق الزام ماده ۳ موافقتنامه حل و فصل ، به کارگزار امانی ابلاغ گردد .
دیوان پس از ابلاغ حکم به کارگزار امانی سند فروش را که به امضای نماینده خواهانها رسیده و در تاریخ ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵ (۲۳ مهرماه ۱۳۶۴) در دفتر دیوان تودیع گردیده و نسخه‌ای از اظهاریه خواهانها دال بر استرداد و ابطال قرارهای توقیف به نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران تحویل خواهد داد .

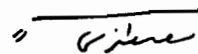
لاسه ، به تاریخ ۲۰ نوامبر ۱۹۸۵ برابر با ۲۹ آبان ۱۳۶۴

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

بنام خدا

محسن مصطفوی

هوارد ام . هولتزمن